

N:o 67.

Ank. till Riksd. Kansli den 7 April 1868, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion, angående laxfisket i den s. k. Pukaviksfjorden.

(I. A.)

Till Stats-Utskottets behandling har blifvit öfverlemnad en af Herr *N. S. von Koch*, inom Riksdagens Första Kammare väckt motion (N:o 67), hvaruti hufvudsakligen anföres, hurusom, efter i Högsta Domstolen den 18 Februari 1867 företagen omröstning, en tvist blifvit sålunda afgjord, att icke allenast en talrik befolkning af fiskare i Gammalstorps och Ysane församlingar, utan äfven strandegare vid den s. k. Pukaviksfjorden blifvit förbjudet att på ett vidsträckt område idka det laxfiske, hvartill de ansett sig ega rätt och hvilket de ock opåtaladt skola fått begagna under en tid, då arrendet af Mörrums kronofiske innehafts af andra arrendatorer. Högsta Domstolens flesta ledamöter hade, lika med Underrätt och Hofrätt, ansett Kronan och några enskilda skattlagda fiskens egare, på grund af urminnes häfd, berättigade, att uteslutande fiska lax på det omtvistade området. Minoriteten hade deremot funnit sådan häfd icke vara styrkt, och att strandegarne följaktligen vore berättigade, att i Pukaviksfjorden idka fiske äfven efter lax. Af handlingar, hvilka riksdagsmannen för Listers härad komme att, jemte motion i ämnet, till vederbörligt Utskott ingifva, visade sig emellertid att föga eller intet vunnes för kronofisket vid Mörrum medelst tillämpning af de tid efter annan utfärdade förbud mot laxfiske, men att en talrik befolkning af fiskare lede genom ifrågavarande inskränkning. Med hänsyn härtill och då, enligt motionärens tanke, Högsta Domstolens minoritet uttalat den rigtiga åsigten i saken, har motionären föreslagit, att Riksdagen måtte för sin del medgifva, att, efter det nu gällande arrendekontrakt angående Mörrums kronofiske upphörde, Staten icke, på grund af eganderätten till detta fiske, för sig eller blifvande arrendatorer ville påyrka annan inskränkning uti tidkandet af laxfiske i

Pukaviksfjorden, från utloppet af Mörrums ström till linien emellan Listers hufvud och Sternö udde, än som i 2 och 11 §§ af Fiskeristadgan den 29 Juni 1852 föreskrifves.

Herr *Ola Månsson* har inom Riksdagens Andra Kammare vid innevarande riksdag jemväl i ämnet väckt motion (N:o 303), som blifvit till denna Kammares Tillfälliga Utskott N:o 4 hänvisad, och hvaröfver samma Utskott under N:o 22 afgifvit utlåtande. Häraf inhemtas, bland annat, att under frågans handläggning i nämnda Utskott blifvit ådagalagdt, att uti Mörrums ström finnes, utom Kronans till arrendatorer upplåtna laxfisken, äfven sådana tillhöriga enskilda personer; att strandegare vid Pukaviksfjorden uti stämning till vederbörlig domstol å egarne till fiskerätt uti Mörrums ström yrkat upphäfvande af förbudet att under viss tid af året fiska lax uti Pukaviksfjorden, men att Konungens Högsta Domstol under den 27 Mars 1867 fastställt Härads- och Hofrätts dom, hvarigenom stämningsspåståendet ogillats.

Då frågan således äfven rör enskilda personers rätt, hvaröfver Riksdagen ej kan förfoga, får Utskottet, i öfverensstämmelse med det beslut, Riksdagens Andra Kammare, i anledning af Herr *Ola Månssons* ofvanberörda motion, redan fattat, hemställa att

äfven Herr von Kochs i ämnet gjorda framställning icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 7 April 1868.

På Utskottets vägnar:

Arr. Fr:son Posse.